

UCHWAŁA NR XLIII/393/2013
RADY POWIATU W MYŚLIBORZU
z dnia 18 grudnia 2013 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej Rady Powiatu w Myśliborzu

Na podstawie art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 595 ze zm.) Rada Powiatu w Myśliborzu uchwała, co następuje:

§1. 1. Skargę Pana _____ na działalność Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej Rady Powiatu w Myśliborzu uznaje się za bezzasadną.

2. Uzasadnienie faktyczne i prawne sposobu załatwienia skargi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§2. Upoważnia się Przewodniczącego Rady Powiatu w Myśliborzu do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia sprawy.

§3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Cezary Krzyżanowski

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 08.11.2013r. (wpływ: 14.11.2013r.) Wydział Nadzoru i Kontroli Zachodniopomorskiego Urzędu Wojewódzkiego w Szczecinie przekazał zgodnie z właściwością do Rady Powiatu w Myśliborzu skargę Pana _____ dotyczącą działalności Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej w związku z rozpatrywaniem skargi na Dyrektora ZSP Nr 1 w Dębnie.

Podstawę przekazania przez ZUW w Szczecinie przedmiotowej skargi Radzie Powiatu w Myśliborzu stanowił art. 17 ust. 2 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 roku o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2013 r. poz. 595 ze zm.), który wskazuje, że Komisje podlegają radzie powiatu w całym zakresie swojej działalności, przedkładają jej swoje plany pracy i sprawozdania z działalności.

Skarżący w swoich pismach zarzucił Przewodniczącemu Komisji Rewizyjnej, że pismo z dnia 19.08.2013r., znak: BO.0012.1.9.2013 zostało sporządzone 5 dni po posiedzeniu Komisji, a nadane na Poczcie w dniu 20.08.2013r. Dodatkowo wskazał, że w piśmie wyznaczony do realizacji termin był niemożliwy do spełnienia, bo jak sam twierdzi odebrał je dopiero dnia 22.08.2013r., a więc na jeden dzień przed wyznaczonym terminem.

Ponadto zarzucił, że bez podania jakiegokolwiek podstawy prawnej, bez umocowania Komisji Rewizyjnej oraz bez uzasadnienia, Przewodniczący Komisji Rewizyjnej zwrócił się do Niego z prośbą o udostępnienie pisma z MEN, które jest Jego „prywatną korespondencją”.

Jednocześnie wskazał, że Przewodniczący Komisji posłużył się nieprawdą powołując się na decyzję Komisji Rewizyjnej z dnia 14.08.2013r., gdzie faktycznie posiedzenie Komisji odbyło się dnia 13.08.2013r.

Skarżący stwierdził, że *była to próba stworzenia pretekstu do odrzucenia skargi i zrzucenia z siebie odpowiedzialności za taką decyzję oraz że Przewodniczący Komisji nadmiernie zaangażował się w desperacką i beznadziejną obronę nieuczciwego Dyrektora szkoły i przestał być obiektywny i taka postawa dyskwalifikuje go jako Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej.*

Dodatkowo wskazał, że *Komisja badając opisane okoliczności doszła do wniosku, że jedna z nich może nie być prawdziwa; że nie udało się Komisji potwierdzić ani podważyć prawdziwości jednej z informacji skarżącego. Ponadto skarżący w piśmie z dnia 23.10.2013r. zwrócił się do Przewodniczącego Rady Powiatu oraz do całej Rady o odsunięcie radnego Andrzeja Tymosiewicza od rozpatrywania sprawy, gdyż po raz kolejny wykazuje się skrajną stronniczością i lekceważeniem przepisów prawa. Kolejny raz próbuje zataić liczne naruszenia przepisów prawa i nieetyczne postępowanie Dyrektora ZSP Nr 1 w Dębnie.*

Z uzyskanych wyjaśnień Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej wynika, że:

Pismo z dnia 19.08.2013r., znak: BO.0012.1.9.2013 zawierało jedynie informację, że na posiedzeniu w dniu 14 sierpnia 2013r. Komisja zapoznała się ze skargą Pana _____ na działalność Dyrektora ZSP Nr 1 w Dębnie. W toku wyjaśniania okoliczności skargi Komisja postanowiła zwrócić się do skarżącego o przekazanie kserokopii pisma z Ministerstwa Edukacji Narodowej z dnia 01.08.2013r., ponieważ w oparciu o nie skarżący sformułował swoje zarzuty wobec Dyrektora Szkoły. W nim też miały się znajdować nowe okoliczności w sprawie. Ponieważ Rada nie była w posiadaniu tego pisma, uznano, że zasadnym będzie, aby skarżący przekazał je jako materiał pomocniczy do rozpatrzenia sprawy.

Dlatego też pismem z dnia 19.08.2013r. (*poniedziałek*) w imieniu Komisji Rewizyjnej Przewodniczący Komisji zwrócił się do skarżącego o przekazanie przedmiotowego pisma w terminie do dnia 23.08.2013r. (*piątek*)

Pismo zostało przygotowane przez pracownika Biura Obsługi Rady i Zarządu po ustaleniach na posiedzeniu Komisji Rewizyjnej, która miała miejsce dnia 13.08.2013r. (*wtorek*), następnie podpisane przez Przewodniczącego Komisji dnia 19.08.2013r. (*poniedziałek*) i wysłane do skarżącego w dniu 20.08.2013r. (*wtorek*).

W piśmie tym błędnie została podana data posiedzenia Komisji z powodu omyłki pisarskiej, gdyż faktycznie posiedzenie miało miejsce dnia 13 sierpnia 2013r.

Z informacji uzyskanych od pracownika Biura Obsługi Rady i Zarządu (co potwierdza notatka służbowa pracownika) wynika, że dnia 23.08.2013r. ok. godz. 10.30 do tut. Biura zadzwoniła żona skarżącego - Pani [imię] w sprawie przesłanego przez Przewodniczącego Komisji pisma z dnia 19.08.2013r. Podczas rozmowy Pani [imię] poinformowała pracownika, że pismo odebrała dnia 22.08.2013r. co jest równoznaczne z tym, że wyznaczony przez Komisję termin jest niemożliwy do dotrzymania, ponieważ mąż skarżącej przebywa obecnie za granicą. Poinformowała, że dostarczy mężowi ksero pisma w ciągu kilku dni. Następnie poprosiła pracownika Biura, aby przekazał przedmiotową informację Przewodniczącemu Komisji Rewizyjnej (*dotatkowo przesłała e-maila w tej sprawie*). Pracownik poinformował Panią [imię], że przekaze informację Przewodniczącemu Komisji oraz że wskazany w piśmie termin wynikał z faktu, iż dnia 26.08.2013r. Komisja planowała kolejne posiedzenie, na którym zamierzała podjąć czynności w zakresie złożonej skargi przez Pana [imię]. Jednocześnie pracownik przekazał, że jeśli termin nie zostanie dotrzymany przedmiotowa skarga zostanie rozpatrzona po otrzymaniu informacji zwrotnej od Pana [imię]. Pani [imię] poinformowała, że uzyskane informacje przekaze mężowi. Pracownik Biura przekazał Przewodniczącemu notatkę służbową sporządzoną na okoliczność przeprowadzenia rozmowy telefonicznej z Panią [imię].

Przewodniczący Komisji dodatkowo zauważył, że skarżący dokonał nadinterpretacji otrzymanego pisma, przez co w swojej korespondencji formułuje szereg zarzutów dot. pracy Komisji oraz Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej przy rozpatrywaniu jego skargi, co zdaniem Przewodniczącego jest bezpodstawne i nie znajduje potwierdzenia w dokumentacji.

Niezrozumiałym pozostaje fakt, że skarżący uznał pisma z MEN za „swoją prywatną korespondencję”, z którą nie miał zamiaru zaznajomić Rady Powiatu, choć z drugiej strony oczekiwał, iż ustalenia z treści pisma będą stanowić dla Rady podstawę do uznania jego skargi za zasadną.

Skarżący swoimi pismami w sposób pośredni próbował wywierać wpływ na Komisję Rewizyjną, przy rozpatrywaniu swojej skargi, a w szczególności oczekiwał, iż Przewodniczący Rady wpłynie na Komisję Rewizyjną, gwarantując mu pozytywne rozstrzygnięcie.

Przewodniczący Komisji podkreślił, że zarzucane mu działania odnoszące się do błędnej daty w piśmie oraz niemożliwości realizacji prośby Komisji z uwagi na wyznaczenie (w ocenie skarżącego) zbyt krótkiego terminu, nie spowodowały negatywnych skutków dla skarżącego w rozpatrywaniu jego skargi na Dyrektora ZSP Nr 1 w Dębnie.

Należałoby dodać, że analizy i przygotowania propozycji stanowisk Rady Powiatu w sprawie skarg dokonuje Komisja Rewizyjna, zgodnie z § 46 ust. 2 pkt 4 Statutu Powiatu Myśliborskiego Propozycja Komisji nie jest wiążąca dla radnych i nie ma wpływu na ostateczną ocenę dokonaną przez Radę Powiatu jako jedyny organ właściwy do rozpatrzenia sprawy - zgodnie art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267).

W oparciu o stanowiska wypracowane na posiedzeniach Komisji Stałych Rada Powiatu uznała, że Przewodniczący Komisji Rewizyjnej działał na mocy przepisów Statutu Powiatu Myśliborskiego, które określają uprawnienia Komisji Rewizyjnej we wskazanym zakresie.

W związku z powyższym Rada Powiatu nie znalazła podstaw do negatywnej oceny opisanych przez skarżącego działań Przewodniczącego Komisji Rewizyjnej, uznając zarzuty zawarte w skardze za bezzasadne.

Zgodnie z art. 239 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.